

добрѣ съучастието си, и тя бѣше ся оттеглила почти сама въ една друга царска кѣща шесть часа далечъ отъ градътъ.

Олавянието на Пасека, узнато въ часътъ отъ княгинята Дачкова, незабавно я доведе въ Петербургъ, прѣобразена на мѣжъ, да прѣдвари чрѣзъ едно ненадѣйно избухивание заврѣщанието на царьтъ и наказанието на сѣзаклятницитѣ. Тя подкани Панена, насѣрчи главнитѣ сѣзаклятници въ една стая на казармата, и испрати до царицата едно отъ Орлововитѣ брата на име Балафре, съ едно билето което сѣдържаваше само тѣзи думи: «Госпожа, елате или сичко е изгубенно!»

Орловъ Балафре пристига чрѣзъ градинитѣ, безъ да ся сапикаса отъ уединенитѣ кѣшкѣ, въ когото стоеше царицата, сабужда я, казва ѣ двѣ думи и безъ забава ся заврѣща бѣрзо въ градътъ. Катерина ся спуща съ една селска талга, която княгинята Дачковъ ѣ дѣржяше готова отъ нѣколко дни въ една близна до палатътъ ѣ колиба, или да бѣга, или да царува, спорядъ случяйтѣ. Конето отнесохъ императрицата, придружена отъ една само жена, кѣмъ Петербургъ. Тя пристигна и примина чрѣзъ градътъ прѣди разбужданието на жителитѣ, като слезе врѣзъ една стѣгда, която ся нахождаше прѣдъ казармитѣ, пѣлна отъ войска; солдатитѣ, смаянни и едвамъ облечани, ся стекохъ около нея, тя ся обяви; тѣ паднахъ на краката ѣ; тя ги насѣрчи; тѣ ся заклехъ да умрѣтъ за нея; тя ся настигна отъ невѣрнитѣ главатаръ Разамуски, който повлѣче своитѣ казаци, отъ Волконски, отъ Шувалова, отъ Бруса, отъ Строгонова, сички посвятенни на наговорътъ и сичкитѣ имѣ надежди за спасение бѣхъ въ избухванието. Тѣ искахъ да провѣзгласѣтъ Катерина за управителка:

«Не! не!» извика Орловъ, за когото никой не ся смѣнѣваше ѣще за тѣсната интрига що ся водяше мѣжду него и царицата; «нека ся вардимъ отъ да «вѣршемъ работи до половина и да прѣнебрегваме «онова що ся слѣдва, защо може единъ день да на- «чнемъ пакъ. Самъ съ рѣката си ще пробода то-